

τρον ἐκάστου· περιβάλλεται δὲ μὲ ὕφασμα ὀλόχρυσον, καὶ ἔχει ἄνωθεν παραπέτασμα ἐξ ὀλοσηρικοῦ πρὸς φύλαξιν τῶν εἰδώλων ἀπὸ τοῦ ἡλίου, σύρεται δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων δι' ἑξ σχοινίων 300 ποδῶν μακρῶν ἐκάστου. Ὀλόκληρος δὲ ἡ ἄμαξα καλύπτεται μὲ γλυφὰς τοῦ Ἰνδικοῦ συρμοῦ. Ἀφοῦ δὲ προετοιμασθῇ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, περιφέρουν αὐτὴν ἐν εἰδαι λιτανείας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ χορδαῖς καὶ ὄργανοις, πολλοὶ δὲ φανατικοὶ ρίπτονται αὐτοί, ἢ ρίπτουσι τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τοὺς τροχὸς τῆς ὑπερμεγέθους ταύτης ἀμάξης καὶ κατασυντρίβονται, ἵνα ἐξιλεώσουν διὰ τούτου τοὺς ἐξωργισμένους κατ' αὐτῶν θεοὺς τῶν

Ἐκ τοῦ ἀπείρου τούτου πλῆθος τῶν προσκυνητῶν χιλιάδες ἀποθνήσκουν ἕνεκα τῆς πείνης, τῶν κακουχιῶν τῆς ὁδοῦ, τῶν βροχῶν καὶ τῶν ἄλλων στερήσεων, ἅτινα εἶναι ἀναπόφευκτα εἰς τοιαύτας πολυπληθεῖς πανηγύρεις, ἀφίνονται δὲ ἄταφοι, ἵνα χρησιμεύσουν πρὸς βορὰν τῶν γυπῶν καὶ τῶν σκύλων, ἢ δὲ πεδιάς

καλύπτεται οὕτω ὑπὸ λευκοτάτων ὀστέων.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα τοῦ Ὀμήρου ἀναφερόμενον Ἀντίνοον.

Οὗτος ἦτο υἱὸς ἐνὸς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Ἰθά-

κης καὶ ὁ διασημώτατος καὶ τολμηρώτατος μεταξὺ τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης.

Κατὰ τὴν δεκαετῇ ἀπουσίαν τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ Ἀντίνοος οὗτος πολλάκις προσεπάθησε νὰ θανατώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσεύος Τηλέμαχον καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον, ἀλλ' ἡ φρόνησις τῆς Πηνελόπης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τηλεμάχου ἀφ' ἑτέρου συνήργη-

σαν εἰς τὸ νὰ ἀποτύχωσι τὰ σχέδιά του ταῦτα.

Ὅταν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, μετημφισμέ- νος ὡς ζητιάνος, εὔρε τοὺς μνηστῆρας τῆς συζύγου του καθήμενους ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τρώγοντας δὲ καὶ πίνοντας καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν ἀγαθῶν του. Ὡς φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἦτο δυνατόν κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἴσχυεν ἡ μάχαιρα μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον καὶ πρέπον.

Τὸν μετημφισμέ- νον Ὀδυσσεᾶ προσέβαλεν ὁ Ἀντίνοος ρίψας σκαμνίον, καὶ πολλὰς ὕβρεις κατ' αὐτοῦ ἐκτοξεύσας· τούτου ἕνεκα αὐτὸς ἦτον ὁ πρῶτος, ὅστις ἐ- πεσεν ὑπὸ τὴν μά-

χαίραν τοῦ Ὀδυσσεύος. Ὁ Ὀμηρὸς περιγράφει τὸ Ἀντίνοον τοῦτον, τὴν κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ὀργὴν τε καὶ τελευταῖον τὸν θάνατόν του γραφικώτατα ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, βιβλ. ιη' καὶ κδ'. Ὅσοι δὲ τῶν μικρῶν ἀναγνώσων μας λάβουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναγνώσουν τὸν Ὀμηρον, θέλουσι εἶδει πόσον ὠραῖα παριστᾶται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀντινόου τὸ ἀγέρωχον καὶ προπετὲς ἦθος καὶ ὅποιον τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔχοντος αὐτό.

Ὁ Ὀμηρικὸς Ἀντίνοος.